

מאחר שְׁתַּעֲבִירוֹת עֲדוֹן בְּתוֹךְ הַמִּוֶּחַ, עכ"ל. וכן אמר החפץ חיים לבחורים שמחכים עד גיל מאוחר, ולא מתהתנים כי מחכים לממון, ומתרצים בכל מיני תירוצים לשם שמים, גער בהם ואמר להם שעוברים על עיקרי התורה, (בספר המאורות הגדולים). אם כן כיצד נדע אם יש להבחור טהרת הלב יראת שמים אהבת ה' יתברך, שזה אי אפשר להגיע אלא אם לומדים לכל הפחות כמה דקות זוהר ביום!

מה צריכה בחורה לשאול ולברר על הבחור, שלא תיפול בפח של בעל גאווה ואחר יבואו כל הצרות רח"ל.

לברר עם הבחור יש שיעור דקה עד שלש דקות זוהר ליום, וזה ישאלו לחברים, אם אתם שומעים שלא לומד זוהר חס ושלום להשתדך איתו, אפילו שהוא ישלם 5 דירות לכל המשפחה, צריך לברוח ממנו כמו מאש עד שיעשה תשובה, וילמד זוהר הקדוש שאז יש לו סיכוי להיות בן תורה אמיתי.

ואם הראשי ישיבות יבלבלו אותנו תאמרו להם כי גזירת הגיוס באה, כי לא אמרו ללמוד זוהר הקדוש!

כמובא בהקדמה לספר יין הרקח למהר"י פתייה זיע"א.

על כן אני אומר ומעורר – גזירת הגיוס באה, בגלל שלא למדו זוהר הקדוש ופנימיות התורה בישיבות ובכוללים.

כל תשוקת החפץ חיים הייתה ללימוד הקבלה

רבינו החפץ חיים זיע"א כל תשוקתו הייתה לחכמת הקבלה. ואמר כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרכבה"), ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מנששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, והיה אומר שלולי שהדור היה צריך לו היה מתמסר כולו לחכמת הקבלה. ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת היה מעיין בספרי הקבלה. עד שהיה בקי בעל פה בכל ספרי הקבלה (מכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל דף י"ד אות ג' בדפוס החדש וע"ע בעמוד קע"ב).

הוא החזיק מאד בחכמת הקבלה, אך לא התפרסם בכך. דרכו הייתה תמימות ופשיטות וכמו שהשיב לשאלת הגאון המקובל האלקי בעל "הלשם" זקנו של מרן